

Speculanter Anviisning paa at bygge eller i alt Fald forberede sig paa at bygge Møller. Det vil jeg tilbeeds indrømme, men jeg vil staae ligesaa bestemt fast, at denne Lov har givet de nuværende Møllere den stærkeste Tro i Hænde paa, at dette Spørgsmaal neppe vilde blive draget frem før 1ste April 1867, fordi den har sat disse Møllere en Frist til 1ste April 1867. Det er ganske vist, at Andragender muligvis kunne komme ind i den seneste Tid før 1ste April 1867, men fra den Krebs, jeg repræsenterer, veed jeg, at de ere komne for lang Tid siden. Forsaavidt er der altsaa ingen Hindring. Der kan være Tale om Realitetsrettigheder, som man ikke kan see, og som man ikke veed om, om de eksistere eller ikke, men Møllernes Antal er man sikker paa, man veed, at der er saa og saa mange og ikke flere, fordi det er synlige Gjenstande. Altsaa, naar der er kommet Andragender ind fra samtlige Møllere, som subjectivt taget kunne have Tro paa, at de have denne Realitetsret, naar de ere komne ind fra dem Alle, saa er Sagen saa vidt klar, og dette Spørgsmaal kan ordnes. Men ligesaa vist som En kan tænke paa at bygge en Mølle, ligesaa vist kunne de tidligere Tvangsmøllere, skjøndt Regjeringen siger det Modsatte, sige: efter vor inderste Overbeviisning, efter vor stærkeste Tro, have vi den Ret, der staaer i § 12 af Incorporationsloven; vi ere i Besiddelse af Eneret med Hensyn til Mølle-Næringen." Det kan Regjeringen ikke nægte, og den kan ikke frakjende dem Retten før 1ste April 1867, men saa siger jeg: ligesaa vist som Speculanterne kunne blive stufede, ligesaa vist kunne alle de Møllere, som have den reelle Ret, blive stufede, fordi det ikke er dem muligt, naar der ikke kommer en ny Bestemmelse om det, at komme paa det Nene med, om de have denne Ret eller ikke, forsaavidt det er Ministeriet, der skal afgjøre det, og ligesaa vist, som en Mand kan komme i Forlegenhed, der har bygget en Mølle, og det paa et Punkt, hvor der er Mølletrang, ligesaa vist kunne de Møllere, som have lovlig Afkomst, komme i Forlegenhed, og det i langt høiere Grad. Jeg skal tillade mig at fremsføre, skjøndt jeg ikke holder af at komme med personlige Grunde, at jeg i dette Tilfælde taler i høieste Grad mod min egen Interesse; jeg er

en af de Møllere, som ikke have denne Ret, og jeg finder det i høi Grad uretfærdigt, om den Ret, der gaves de danske Møllere 1852, her skulde vistes bort for Tode, uden at den fik nogen Betydning; og den Fordeel, jeg har ved at have en Mølle færdig, skal ikke friste mig til en anden Anskuelse, og jeg er overbevist om, at Andre, der have slige Møller uden Maleret, ville finde, at det ikke er rigtigt at skære disse smaa Districter over en anden Kam end Kongeriget. Jeg giver den ærede Minister Ret i, at det er en Sag, man skulde have tænkt paa, dengang Incorporationsloven var for. Der har været tænkt meget derpaa af disse Møllere, og det har ganske sikkert været paa Dmte. Hvorvidt Incorporations-Commissionen har taget Hensyn dertil eller ikke, veed jeg ikke; men jeg fastholder, at her er et af de Tilfælde, hvor man, man gjøre, hvad man vil, let kommer til at krænke Enkeltes formeentlige Rettigheder, men man kan ikke saa let krænke dem ved at gjøre Noget til Fordeel for disse Møllere, som ved netop at gjøre det Modsatte, at inblade det. Jeg skal lade det Spørgsmaal staae aabent, om de have den reelle Maleret eller ikke, men jeg skal sige, at naar der er Tale om Stuffles, saa er det overfor dem, som have denne Ret i Forveien, og ikke overfor dem, som, hvorledes man saa stiller sig eller ikke, dog ikke kunde vide med Visshed, om de havde Ret til at male, naar 1ste April 1867 kom. De, som have bygget Møller, og som jeg ligesaa vist skal holde paa maae have Maleret (hvor der er Mølletrang), som de Andre bør reserveres deres, maae ligesaa vist være forberedte paa at blive stufede, som de syv tidligere Tvangsmølleberettigede maae være forberedte paa det, og jeg troer, at Skuffelsen vil blive størst paa deres Side, som have haft Noget, og ikke paa Dens, som Intet har haft, men muligvis kun en Udsigt til at faae Noget. — Jeg skal takke den høitærede Minister, fordi han indrømmede mig, at der var Grund til at tænke paa disse Søfartsdrivende, men jeg skal tillade mig at opfordre den ærede Minister til at gaae et Skridt videre og anmode ham om som Minister at komme med et Forslag i denne Retning; det vil have en ganske anden Kraft overfor Repræsentationen, end naar et enkelt Medlem kommer med et